

SUDETONEMECKÉ KRAJANSKÉ SDRUŽENÍ V ČECHÁCH, NA MORAVĚ A VE SLEZSKU

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ

JAN ŠINÁGL: PROJEV NA VALNÉ HROMADĚ

Dobrý den, vážené dámy a pánové!

Vítejte, milí přátelé, hosté a zástupci médií z České republiky i ze zahraničí. Dovolte mi, abych jako člen vedení řekl několik slov.

Ještě před pár lety jsem se nijak zvlášť o minulost, našich bývalých, vyhnaných německých spoluobčanů nezajímal. Podobně jako u mnoha Čechů jsem měl v podvědomí pevně uložen obraz všech Němců jako „fašistů a nacistů“. V naší zemi bylo celkově považováno za dobré, zemi od Němců osvobodit. Tak nám to už od dětství bylo předkládáno. Seznámení se s pravdivými historickými fakty, dokumenty a poznání společných intenzivních dějin, mě přivedlo k zásadně jinému pohledu. Poznal jsem, že Češi a čeští Němci spolu prožili významnou část historie v průběhu mnoha staletí.

Pro české Němce nebyl Karel IV. méně významný než pro Čechy. Na Staroměstském náměstí v Praze byla před 400 lety popravena jak česká, tak německá šlechta. V podstatě jsme ztratili vše, čím jsme společně byli. Dnes je pro mne proto ctí být členem vedení našeho sdružení. Chtěl bych přispět k tomu, aby zločiny spáchané při vyhnání na vlastních spoluobčanech naším národem, byly spravedlivě posouzeny.

Již od 8. století se přicházeli usadit první němečtí osadníci na území dnešní České republiky. V důsledku velkého stěhování národů od západu na východ ve 12. a 13. století, přistěhovalo se mnoho Němců do Čech a na Moravu. To bylo způsobeno novými vynálezy v zemědělství, které umožnily hospodařit na větších plochách a dosáhnout vyšších výnosů. V tom byli noví osadníci velmi znalí a schopní. Přivedli tak do naší země práci, nová řemesla i hudební umění.

S nárůstem zemědělské produkce rostl i obchod. Až do poloviny 14. století vniklo v Čechách a na Moravě pod německým vlivem, přibližně 100 měst podle německého osídlovacího práva. Stovky let spolu žili Němci a Češi v míru a mohli se společně těšit z rozkvětu země. V průběhu doby se Češi a Němci promísili, což vedlo k mimořádně úspěšné symbióze. Mnohá česká jména nesou dodnes stopy z německo-českého soužití.

Vznik Československa v roce 1918 nebyl bezproblémový. Z mého pohledu to byla chyba, za kterou platíme dodnes. Čeští Němci byli od roku 1526, od doby obsazení českého trůnu

Habsburky, zvyklí na německý vliv v Čechách. Po dlouhou dobu byla němčina úředním a vyučovacím jazykem. Nyní se mělo vše změnit. Sice jim bylo slíbeno, dle požadavku amerického prezidenta Wilsona, právo na sebeurčení, místo toho ale začala vlna bezohledné čechizace, který neměla s dobou společného rozkvětu už nic společného. Ačkoliv čeští Němci s 28 % představovali druhou největší část obyvatelstva Československa, nebyli zapojeni do přípravy nové Ústavy, ani nebyli součástí první vlády Československé republiky.

Podle mého osobního názoru byl jediným správným řešením vznik státu s názvem Bohemia, podle švýcarského modelu, ve kterém různé etnické skupiny žijí společně, se stejnými právy. Víím, o čem mluvím. Jsem český a švýcarský občan. Doma mohl být každý hrdým Čechem, Sudeťanem, Moravanem, Slezanem a dalším, ale v zahraničí by jistě byli stejně hrdými Bohemians, tak, jako je tomu dodnes ve Švýcarsku.

Vyspělý národ musí být schopen přiznat si pravdu o své minulosti, i když je velmi nepříjemná. V opačném případě bude prognóza do budoucna špatná. Jsem přesvědčen, že jsme založením našeho sdružení vytvořili nezbytný základ, abychom se nemuseli jednou stydět před našimi potomky, že jsme se vyhnuli tématu, jak se naše země zachovala vůči 3½ milionů spoluobčanů a po válce je připravila o všechno, a také o to nejcennější – domov.

Pokusme se tuto neodejmutelnou vinu našich předků společnými silami napravit a zace-
lit. Děkuji vám.

V Praze dne 8. dubna 2015.